

జనగళు సామాన్సాగి అడ్డ బరువుదల్లి. కుళిత్తిద్దువు ఎట్టు నిల్చుతూరే.

గౌవ అల్ల.. భయం.. భయం.. ఆదరే శ్రీరామ దేవర దేవస్థానదల్లి యారో ఒబ్బ కాలుగళను బేసేదు బందు రీతి అలక్క దింద కుళిత్తిద్దనే. వాంత్తిక జీలోగి కేప్పిద.

నిధానవాగి తలే వ్యక్తిద.

ముఖిద తుంబా గడ్డ బేళేదుకొండిరువ ముదుక.. హసిరు గిడగళ రామయ్య!

అట్టు... ఎంత పోగారు!

రుద్రనాగ అవనత్త బందు ఉరిగణ్ణేన నోఱవన్న జీరిద. రామయ్య నోఱిద. తణ్ణునేయ శీతల నోఱి. ఉదాసిన భావ! ఉలిన కేలుప మంది అల్లిద్దరు. అవరు భయిదింద నోఱుత్తిద్దారే.

ముగిలుతు... బడుపాయి రామయ్యన కెతే ముగిలుతు. ఈ కిరాతక రుద్రనాగ ఈ రాత్తియే ఏనాదరూ మాడిబిడుత్తానే.

రామయ్య కోప సహిసుత్తిద్దనే. నన్న ఇబ్బరు మక్కలన్న కొండవను ఈ రుద్ర.. రుద్రనాగ. అపనిగే బుద్ది కలిసబేకు. ఎంతక మహాప్తు ఆలోచనే.. హసిరు గిడగళ సంగతిగే మాంత్రికినిగే బుద్ది కలిసువ ఆలోచనే. ఇదు బరబారదిత్తు బిడి.

రామయ్య వినంత అందుకొండను గొత్తే? ఒలు విషట్టు. ఇన్న ముంద ఈ మాంత్రిక రుద్రనాగ మాత్ర హేళారదు.

మాంత్రిక విడ్చే గొత్తిద్దరూ సక అదన్న యార మేలూ ప్రయోగిసబారదు. అంతక పరిశ్శతి ఒరబేకు. ఈగ నాను అనుభిసుత్తిరువ దుబివన్న అవను సక అనుభవిసబేకు. ఇదు రామయ్యన ప్రతిష్టి. ఇదు ఈజేరువుదే? కాలవే అదన్న తిఱిసబేకు.

రాత్రి ఒంభత్తు గంచే.

పళ్ళద ఉరిగి హోగిద్ద శ్రీమంత రాజారాయ కారినల్లి బరుత్తిద్దనే. డ్రైవర్ రజా హోగిద్ద ఎందు అవనే డ్రైవిగ్ మాడుత్తిద్దనే. కగ్గాడిన రస్తే, ఏపరిత తిరువగళు. ఎళ్ళకేయింద కారన్న ఓవిసుత్తిద్దనే. అల్లి.. దూరదల్లి యారో మలిగిద్దారే. మై తుంబా కంబళి హోదేదుకొండిద్దారే.

రాజారాయ కారన్ మాడిద.

ఇల్ల. అలుగాడల్లి. కోప బందితు. కారినింద ఇలిదు హత్తిర బరుత్తు.. ఏ యారయ్య నెను?

ఉత్తర బరల్లు.

కేగిల్లదరూ సక ఈ అహంకారద మనుషు కాలినింద నెలద మేలిద్దవన బేసిగే జాడిసిద. కంబళి దూర సరిలుతు. మేల్లగే కత్తున్న హోరిసిద.

గడ్డ బేళేదుక ముఖి కండితు. హసిరు గిడగళ రామయ్య!

రాజారాయ బేసిబెట్టు హిందే సరిద. భయమిత్తిత అనుమాన కాడలారంభిసితు. ఇదన్న నిరిణ్ణిరల్లి. రామయ్య నెలద మేలే మోదలే తందు ఇరిసిహండ్లు ముళ్ళిన గిడగలింద రాజారాయన ముఖైకే రాచిద. ఎదో ఉజ్జీద. జమ్ హరిదు రక్త బందితు ముఖి మత్తు ఎదేయింద.

రాజారాయ తక్కిరిసుత్తిరువాగలే ఈ రామయ్య ఓడలారంభిసిద. ఒరీ ముళ్ళినింద హోదేయలు ఈ రామయ్య ఈ సాకస మాడబెట్టే? అవను బోరీ రామయ్య అల్ల హసిరు గిడగల రామయ్య! ఈగ నోఱి రాజారాయన పరిశ్శతి?

రాత్రి ఒంభత్తు గంచే. కాదిన రస్తే.

మరవోందర హత్తిర అంబాసిదర్ కారు నించిదే. అదర హడ్డోట్టో ఉరియుత్తిద్ద. కారిన హత్తిర రాజారాయ నించిద్దానే. అవను ముఖి మత్తు ఎదెయ తుంబా ముళ్ళినింద గిరియివ తరచు గాయగళాగిపే. రక్త జనుగుత్తిద్ద.

రామయ్య ఓడిమోగిద్ద. రాజారాయ కోపదింద బుసుగుదుత్తు త్వ కారిన హత్తిర నింద.

తత్తు శేష ఉళిసబారదు! నాను ఇవన మశ్శలన్న కొండిరువుదారింద హసిరు గిడగళ రామయ్య నన్న మేలే ద్వేషింద దాళ మాడిదానే. ఇవనన్న ఉళిసలారే. ప్రయోజన ఇల్ల. ఈ ఆలోచనే స్వల్ప మోదలే బందిద్దర చేస్తాగిరుత్తిత్తు.

లురి... ఏపరిత లురి.

ముఖిద తుంబా సణ్ణ సణ్ణ గుళ్ళేగళాగుత్తిపే. సంకట, ఉరి తడెయలుగుత్తిల్ల. నెలద మేలే చిద్దు ఉరులాడుత్తిద్దనే రాజారాయ. జనగళన్న మత్తు సకారవన్న వంచిసి కేలవ కోణగళన్న సంపాదింద్ర. హత్తారు అణుగళు బంగలేయల్లి కేలప మాడికొండిద్దరు. ఈగ యావుదూ సక రక్షసలు బరుత్తిల్ల. నిరినింద హోర తేగద మీనించి చడపడిసుత్తిద్దానే. ముఖిదల్లి యమయాతనేయ భాయీ కాణుత్తిపే. ఇంకో దేహ ఉడికొండితు. గుళ్ళేగళు గడ్డెగళాదపు! బాయింద రక్త హోరబిందితు. ఇదో రితి సుమారు అధిక గంటియ కాల నరకం శీయల్లున్న ఇల్లే అనుభవిసిద. బాయింద నోరె బరుత్తిద్ద. కత్తు వాలికొండితు. యాతనే కోనేగొండితు.

మరద మరియింద కాణిసికొండను రామయ్య. కోప, తిరస్కారద నోఱిదల్లిద్ద. రామయ్యన సేదు తీరితు. సదా హసిరు గిడగల నడువే ఇరుత్తిద్ద రామయ్య ఈగ అద్దో అస్తువాగి ఒప్పిందు. జాబలి గిడగల ముళ్ళు. భయించర విషద ముళ్ళు.

బేళగిన హనేఖిందు గంచే. బిసిలిన ప్రవిరతే జాస్తియాగిదే. కచిదాద కాదిన రస్తేయ నడువే కారు తుంబా నిధానవాగి చలిసుత్తిదే. గండ మత్తు హెండతి ఇబ్బరే ఇద్దారే. హెండతి తుంబా గబ్బిస్. అవళ హేసరు అరుంధతి. అవళ గండ మనోహర హెండతియన్న తోలినింద ఒప్పించు కేస్తే చుంబిసిద.

అరుంధతి గాబరియింద 'రీ... ఇదు కాదిన రస్తే. నిమ్మ గమన అల్లరలీ'

మనోహర నసునగుత్తు దూర సరిద. అవరిబ్బరు సోలిగపురద కడె ప్రయాణ మాడుత్తిద్దారే. ఈ ఉఱరు అవళ తపరుమనే. హెండతియ బయిసేయంతే చోళ్ళల హరిగే తపరు మనోయల్లి నడెయలి ఎందు అవళన్న అల్లీగే కచరుకొండు హోరటిద్దానే.

మనోహర శ్రీమంత యివక. నగరదల్లి ఘ్యక్కరి, కాంబ్లేక్స్, ధియేండ్ర ఇదే. ఆధునిక మనోభావద విద్యావంత మూఢనంబిసేగళన్న విరోధిసువ మత్తు దేవర మత్తు దేవగళన్న నఎిదవను. ఏపరిత మోండ. తాను కేంద్రాన్న సరి ఎన్నువ మనోభావ అవనల్లిదే. అదరోంగి ముంగోప. అదరే హెండతియందే ఏపరిత ప్రతిటి. నగరద నసింగ్ హోంల్లి సువివాగి హరిగి ఆగిలి ఎందు అవన ఆసే.

ల్లక్ లిచు మాడలు అవను సిద్ధ. ఆదరే హెండతి ఒప్పుత్తిల్ల. చోళ్ళల హరిగే అణ్ణన మనోయల్లి ఆగబేకు. తాను అణ్ణన్న నోఁడబేకు ఎందు హట మాడిద్దరింద ఒప్పిసొండిద్ద.

కారు జలిసుత్తిద్ద. అరుంధతి ఎరదు గ్లాస్సోగ్లానింద కాఫి బగ్గిసి గండనిగే నిండిచలు. మనోహర కాఫి కుడియత్తు 'అరు నిన్న అణ్ణ ఒప్పి మాంత్రిక తానే?' 'హోదు...'

మనోహర 'నిను బాట్టుదిందలూ సక ఇదన్న నోఁడుత్తు బేళేద్దిరైయ. ఈ మంత్ర విడ్చే, దేవ మత్తు భూత ఇవల్లా నిజవే?'

అరుంధతి తలేయాడిసుత్తు 'నిజ.'

'నిగె అనుభవ ఆగిదేయే?'

'ఇల్ల.'

'హాగాదరే నిచా అంత హ్యా హేళ్ళుత్తియా అరుంధతి?'

'నమూర్లు నడెదిరువ భట్టనేగళన్న నోఁడ్రేదైనే. నమ్మ అణ్ణనిదారి ఎమ్మో మంది రక్త కారికొండు స్త్రీద్దారే. అణ్ణయ్య సాధనే మాడి భంయంకర శ్రీగళన్న వశపడిసొండిద్దనే. అవనేందరే జనగళు నడుగుత్తారే.'

మనోహర నగలారంభిసిద.

కోపదింద 'యాకే నగుత్తిద్దిరా?'

మనోహర 'న్న అణ్ణయ్య ఎల్లో మాడిదరే రక్త కులతుకొండు మాడిదరే రక్త